

אבן

אבן – מה כבר ניתן לכתוב עליה? ובכן. תחפלוו לשמעו: יש להן, לאבני-החן השונות, שלל גוונים, ולכל צבע – ממשאות. הן טענות באנרגיות חיוביות היוכילות להיות עבורהנו נלי רב. תועלה לשיפור בכל הרבדים בחינו, גופנית, רוחנית ונפשית. צרייך רק לדעת לפענה את שפטן • מסע מרחק אל עולמן של אבני החושן

בקשות האנבעות... אנו לוקחים את מה שהוא
- גנוב ופונטן - חפץ. הוחם הוא והשלף
ודוקא את האבן המסתה מוחן המהון הרהט,
ולא דבר. בעיתם האבן שזכרנו בחרט
ההדר והארוטי לאבד, ולכל תצעק שאחוי ברכשו
כאילו אקרוארי - והוא בזיהוק תצעק של אן
קווקים.

"כשמנתנו ייחס את האבן, קדום ככל מחליפים
את האבני. תחנן מוחלקל לשבעה מרבי אונריאט,
כלכל מרוכך שיש שיטות וצבע המכפל את
וראותו נול ודקוקם באלול מרוכך אונריאט השיטות
'ססודר', לומר הוא לא בחר אונריאט השיטות
להם - היה שאן לו שוך בחר, אחריך בדקוקם

את הקסם הזה וילורי בית צובל ברוק
בראשייתו, מהו כי נעה-שמואל סס מקבלת
דר' ליל בבראשייתו את טשוללה. על המהון
כסלון מזבזה בזאנן אונריאט מיראלות יפהיפות,
ומגעס כל פיה בית ציצה אן, הנברשות,

לב אבן או אבן עם לב?

'לב אבן' והו בטוי מוצלה לאסוציאציה הריאונית והעליה בראשו למונה אבן. אן, מכך דבר קשה ווסר' מטשטעות, אול' אפל' עס קטענצה שלילית משחה. אן אן, בענין,
יכילת האבניים העריראלות באבן צעקות און כל תלל דהן
וחסבור והפושט לנן והוא אונריאט הונזת שבליל דהן. כל דבר בעלטונג רוטט בזאנן
המיוזד לו, לכל מלוללה ומולקולה יש רוטט בגב האופסיין לה, און חוויס את הרוטט
סאואר, צבען כחומי, מעסס ורומס. לעיטים גו חוויס תא הרוטט ססכטן כקלות, סודות
אונריאט, לפאיטים גאנון אונצאי ולפעמים בליל' אונריאט.
'זרות הוקוניגס' בפיסקה מבוססת על היללי המפהיע שאמ' עד היום חשבנו שחולקין
הקסן ביזו של החומר יונט ודמס' בזאנן, רדי' שעבצס כל הלקיק הו אונריאט וחוזחות
החויס. הנקראס' שקיות של ניל' אונריאט.
בג הבוץ שלונ פער שפער שפער של ניל' גאנריה עם שינע השמלת המגינה ווענה להודיות
מן האביבה. מערצת העגבבים שלונ - נס' מעדתת חשלטית - בונגה לתודדות של הדרות
החויסות.

מושום כ' אונריאטס' וגיבים לקויסטלים. אונריאט באנריאות של אבני החושן בזאנן
המבנה הקרטיסטי מושולט טלחן, שחולת פרוכיס וברוב ברוירס אנד. הקריסטלים
סגייס זום ואטנטוני אונשלם, בברוב המקרים, הדריטים באנון ננלא און הסדר בעילום של
השם יתבצר. הבקביס אל רוק שלולות ברודיס מושלים וקברעים, אללא מדריסות אונריאט
מדוכות - כל אן עלי' פי הפינול הדוקוניגי שאחוי הויא פיריל.
ליעוטים, שאנוו משותטטס' באבוי'ין, אפער לחוש בזאנבנה, בוריוקז' האונריאט, אונריאט
כל מושחת אונריאט שולחת זודים הונזותים באונריאט הדר, והמייצרים את התודדות
המיוזה לה בלבד, בזיהוק כמו טביעה אונריאט וויהויה לכל' ניל' אונריאט באשר הווא.

זה הוא בחר, קלודר באיזה תחום הו אונריאט
חיש.

טיפול שורש

הרופאה הקונכינזיאנאלת מס'יעת לנו
לעתיס קרובות בעיטול בכאבים ססונג'ו'וים,
כשנעטתים הם אללו שטבביס' כי הכאב שאחוי און
חישס' אונט אללא ייפטטט שטלכיהו הא' הונזת
טנבי היעירה עצמאו. אלוט' עלי'י' בחרות האבניים
או טסגולים אונריאטן וולחויל אונריאט הדר
האונריאט. אל שורש העיירה חוך הנהה וויהו של הנורם
האונריאט.

לודגונט: אונט הסובל בעז' הו מביעות
אנסטטוטה, בחרר' אונטאטוטה הונזת
דוידוקוניסטי, עזערות הונזת החקלה בשיטות אונט
ההתקשה להרהורכי, יישער לאן עין האמר',
ששפר את יכולת הירוחין להל'.

"יעין לו'ר שטבבז, האבן היא' ז' הונזות
באדם, בהחטא למצען בשעת ההבחורה", מסכתה
דר' נבראלוב, יונטנטס' להו'ם עס אונריאט אונריאט,
האונריאט אונט דודבריט. זיאו'ם ז' פז'ין ז'י
האונריאט אונט מפתק בחחותם הבריאות בלבד,
אללא מספק תומנות מצען כליה' מבדינה גונפיט.

מושחות ותומנות קדר ובוחת שורות באונריאט.
אונריאט דר' ניל' אונת אונריאט, און ריא' שורת
רוכסן ומצירית באונריאט אונריאט המונות
חיוו'ת מונזוניט כטב' של ניל' ונטפ'.
בעזם נכן יו'ר הרה לומר, כי המטול האן
זה שטביי', וויה' פערשעת את חותמת הצב,
ומתרבבנת לו'ו את סייר אונריאט. דר' פיל'ל
סאנרונות בעירון בעיטון בעיטות שאונריאט,
וועך סטפלת בעיטון בעיטון בעיטות שאונריאט.

לב אבן: אבחון

לען האפטון, לאן לא כתבה זה, ז' לא' היין מנייה
לדר' נבראלוב, אונט אונריאט דודלה' בדרכיס זון
האונריאט זונה און עיר'.
האונריאט זונה און עיר'.

עסודין' תוחה סול' מבחן ניל' של אונריאט
יענ'הו, והונקשייט לבוחר טספר כל'ו'טונג'ל
טונ'.

"שאען זונדים סול' מבחן ניל' של אונריאט
וועזים' לבוחר אונריאט מון'", ססביה דר'
נבראלוב, יונטנטס' להו'ם עס אונריאט אונריאט,
או' לפעשה נזהירס אונריאט אונריאט שקורוזיט זון,
וועל' קוואוות זון, וויל' קוואוות זון מטס' מונזוניט

**אַבְנִים
וּסְפָלִות
לְזֶהָרִים**

שעה טביה בכח' מינש' חלומות ותשיט'

לא אלה אמתם ביחס האובי אושוי של,
ואולם היהת אבן טסיות שאבגד ביחסו,
ודע שאותה לד' גיל, היה לוחות עשר
אנובים כללו, והבן הועז פירש לכ' את המבוגר
ונדרתך, ובזה רוח פשטן כדורין (הן עם שם שאז
ונדרתך, ואליהם לא הגיעו לברכה כדורין גודן).

אזריך זה עובד?

הארון שנבנהו האביג'ים, מסדרים אותו על-ידי מוכרי הארונות שבסגנון. מרכז הארונות מוחלטם את גבורה להרבה (אור הרים), גוזרת, אלה (כדרות). לכל מרכז מוגדרת עשרה צבעים, והארונות רואים כב בודדים והם מפוצלים 'סודדי'.

הרבנים - וכך גם לא לך און בונן הה...
ולומגה: אם יאכזר התוטל לא נתק
לאן באנז אויזר הפסל את הורחותינו, חוו
אומר שהוא אודס וווען, כי באשר מרכז
האנזיגען הפסל את האחונן גאנזען,
שבו או טויסרט את המסעדים
הרטזיגען טעלן, וווען וויך (ק' המתוטל
לא בוחר בגאנז החומתאימה לשב),
וז עדרת רוח לא באמי לא האודס -
וחא לא זוק מסעדים למושביך יש
בעיה? מיטפלס בעה, והוא לא יוין
הה לויינט מלען.

השלב הבא הוא לדראות איל
אכרים כן נבחרו, כלומר בעלי
תחומיים הנגנ'ונס שלטו מוגשים
חזר או קשיש. האבעון מנגנת את הערך
- וחולות (לפי אגדות שבחנות בבסיס
הנגן), את ההורן, את המזגה הנוגע, הפה
ורוחני. צוות והמצג שבן היין נהנים
שעשרה בריתת האגדות.

שאל עזע לזר נלה לאחנן באנדרט**ה**
 האבגיט. הוא היה טען מואד ומוסר לה את כל
 גזרותיו וкосריהם שהוא הווה, רק אחריך נגמה
 במבחן אוניברסיטאי, אלום פאלאנטון על גדרוק
 פאלאנטון, נזכר כי לא בז'ר חכמה מולה ואניבס
 לא היר שיפר (פקסיטומ), יש צווך ביצירון
 לזר נלה הבול **ו**

בז'וק לסת כח חזקה דץ נילא בעליזה
תמונה בוהלה ועליה מוגדרות האבניים מכל
טוניבס, בשלד כל אבן נתוב תוך סכנתה של
עליבי המכוברים. בדורות כהן זה של שאל, ווא
טוניבס בעיה על האבניים שברור וסקירהו לו או

האגניט שבחדרנו לאבחן, אין אלו ש חוותה | את
ההיפול האבינים והלו תעבורו ל בעורת | ה'
אגניט חיוותה החסורת לו או שאנו דקוקים
למן

איך מתחזקם ואנרגיזם?

עליל', כמו רכיבים אחרים, הינו לאבחן
עקבות לחומץ רכיבים מודף איסת. וזה בחרה
בבזם לאחורייד (יכי "היא פמילא לא מאכינה
זהה וכוכן"). שפעה על חצאיות האבחון והדיעת
האנטימית שפיה לא תאפשר (*"הה לא מוא"*).
ובברכתי שפיה לא מוא (בבזם לא אליין).

אבל הדברים כל זאת תורתך בראתך, וזה
אחר מספר מושם התקשרה וסערת להורות:
כל שמי מורה לחשב על הדברים, מי אלה
ד כהה הם בוגרים".

יעיל איננה הוחיהה. אבל, אם אין – שפנ' גישין שלט, הקוראים – די סקוקתי לפניו אבחון בחרואותיו, אבל חן היה מודחנות.

100

אחזהן
נשען מנטשיידי... לא קרה לך שטעית
ה' עבד' נציגי.

הזמן לי למסתכל בחוגאות שלן, שבוחנות את חזרתי בקמניות, כאשר בפועל אין יגעה ובין אמונות כל קשיש. מות הטעינה מושך לזרק.

“אשיטון כלן, והו אב החון מוחר מבטחנות היראה, טבו שא או האבקה שלהזרה ורכ שולש נסוברים הלאו, וזה היסכין שאוי לזרחה נבנחים טספורים הלאו, אלום גמורה של חברותן, ברו

ב' ביל שום ספק שלא ניתן לה הודות
הנוכח את מהותם. אם אין מושג
ועודת האבנים לריבוחן ולבאתה
צמחייה, ובהתאם לפרשניהם
על היררכיות והתכתיות - בהמשך
הסבירו. וזה פשוט תחילת
הסבירה.

וזו לא עבדה שניות
ההתהוכת עליה, היה שיחא
ודודולן מאיתנו - אנחנו
בקונקלסים סיכון במוח ומוסכים
ונזנויות, זה מושע עד
ניירוטים ודיקס פאה. מה
אוולרי בערך) שעלה כל און יונע
פסזיא אוכור ומקורות כבוחות.
ומי עיר לח שנקן אלל האגדים

הו' וזה מושג בראוי שדרשו מושגתו בטיפול האבבים. לדוגמא, כשחו באיש אל השטיחילר צ'אל' אנטים הוסובלים מדיכאון, הוא היה חותן המשם אבן כיווחת, וכן היה עותן את אבן התקומם' נפשיים לפני לידה, שעלה כובע במרא שדי' וונגה על טופרת, והוא מכך, היה מחריר את בעבל להסיך לאלה ולמי הלודין, והוא שיאו של יונתן ורחל אל' רחל בלבב.

"האמן בקידר לשלוט נאכבי החותן יט
יליק' ודעות מוי' החאן האמונתן, אלום יש
וורסיה אחת, טכמה סוברים רוח החוקרים. כל
אחד האגדים אין עניין ולחלוזין של גבוי
וירשון, ואלה זו אסיך לאחוט ואנבן מודיע, דורות
לכלכל האגדים שאותה שפה מהו יט אוווען מבנן
עמינ' ווועד".

ויהיג האבניר

אות השיטות היפות לדור אבוי
לפי הסימוש בון, הוא שפיתן בסען
כשדי דקוט כמי בח דוחים כדי להוציא
את התהילה מלוליה דר' וילם בריליאט
ההבחין בסבב הזה שותני ואלהוקי
באגנים תל' יהוה לעזרה (הוועלה). לאחר
השיטפה מומלץ להפסיק את האבויים לאור
יום וחיצין לפחות שבעת לוחות כדי כי
לאפיך לון לישען. פעילה בסיטי א'
ומודירית את האבויים גובנת ומעוננת בכוח
ובזרומה מוחדרת לשיטוף יעל וורה. על
היטירון שלחו את שיטוף ערך
עקרון הטופס נוא אנטרכזקציה ביןינו
לכין האבויים. בmoment חוליך הטהורה, שיטוף
האבויים כטהורה מן הארץ טפשו
במשך השיטוף, וההשפעה לאור ים

חפכים מהויסים

הפגש הראשוני עם האביהם הוא בדור-כל
הオス.

האלטדרוניטיות, אבל אחריו הונ שוללו האבניים
באגדות של בני, אמי כבר פגינית קביעה על
די' נלה.

עכבה זו פופולארית מאוד ואפקטיבית לדריפוי
דלקות אוגריטים ולמנתית יונטי כפתורים. מנגד
בסקרול בעוד אגניטס המוחזק מאחריו כל
תונן, והפעוט בן עתן שובל מסובב
אוגריטים בולידייסטן, בצע לטלולין;
עכבה זו יסלה לחות מבון בדור
עד כה התאניטים עילית, וזרואו
סאדר פאנזנטתין גיריה
בשפייה הוואו וחלדים
מלילו ליום כהורותן,
לאחר טבול של חוץ,
נלומת הדרלים (הכתרום...)
מהוות. והפרקית הלו

חוורט שוכן וושם.

חמציות אבני החושן

קיימת דורך נספה לנצח את
התעלמת וחוכה שיענן להקע מן
אבנים, וזו תמציאות אבני החושן.
זו נזול התעלל את אגרבינה
התונזרת של אבן פסיפיס או
של ספניר אבני בזוזה, התונזרת
וסלולה מסולות, כאמור, לאן
חוורט איזון שסיל בעשרות הנזן,

ובגד צוים תפוצות פאנזן

בזריכם ספנירים אכזרין גרים
מוקטים או טריאליים לשערן ועם פספסו,
מן כבגה שאנק תקורי ווורם תא הונזרת
של הנזן הרים. התעלל געה ברוך כלל לאור
השם, ורק לעתים לאו היה.

"תונזרות שלן", ספנירה זיד ובראלבן,
זונכט בשיילן לעז רער מעבער ורסיט,
בגרה ובנה ותולבנת ישיין ובישוט מנגנון
- בונתן. וזה יונט לילול של הונזרת
התונזרת הארגנטית של אבני החן וחומרת
האשיט שלוון אל חן חותם הטהור. *

ערכות האבניים להרמי ודרקוט אחותים. אין לי
הכבד מודע התפקידו למסות אחותה, מתודה
ונזן. "צונן" אמי פאנזנה ברהזה

בגדים טיטניים) וליחסן בסיסת ביחס
לכל הנגסי של הכרב בזבנה והחזה, לעיחס
טהההם באביבים לעליי מיטש בensus כעה
הויב נבנור מנק העום, או סקליפס מהן
מי פתיה קרייטילם. להבנה מי
תהיית קוסטילם, ולכוסת תר
האגבטים לכוס זוכנית שקופה עם
טש טיטניים ולכוסת פאנזן
סבב - ולכוסות ש להלזרה;
אל כל האגנים פאנזנות להונז
מי פתיה.

שי אסזריות נסחות
הונזרות לשיטש בזביגי,
ואת החיבור האונני
אלון אסף להיזג
באוגריטים ובזם. סייבץ
בבונטשטי, פאנזן,
ויה זיך פאנזנרט
אווזה ומפעת
ידי לשופר את התאניט
קדוב לנונג. שי הונזרות את
האגבטים טלחם מתחת לירית
שיטש אונזן בכל פיטת ביה;
שבבל פלור את הקירין ביה; על הפיקרגן
בסבל שינה נזנה וחלומות מתקין, לד' מיניה
אף בוכך, להונז בדרים וככל

יש גם ערכות חוכנות

אין דרך לבא לאבחן בעקבות כל ביה
יש לוחות מונמות, ובון טויס או טלאט אבום
ההונזרות פלחות בעיה טומחת, כמו גודו
שעת השונטיות, ואסיל פלאצת זוגן.

לרבונת, חזות הונזרות היא עורב משושורת
טונית למגן בדוך ודריש נזם נון. ערכז ז
ודרכנת פטלש אבונים: אאות עוזר לחולץ
טאנזק וטונזן דלייאן, קרייה טומת
טאנזק וויה, והשליטה מוניה סערת
וועטה פונטס ווועטה אוגריט וטיט. כמו כן,
או שוחות לאיון החסינה והונזרת ערבה ז
טעלול לשיטול באנזט אטט, וכל אונז מונזרות
צורך בעודה חווינית.

יערכז נספה וזה ז הונזרות אז ארכט
השניה, וב הוא גורבת פטלש אבונים: אאות
ליסינג ווועה בדוחות, והשליטה מוניה וועטה ז
טאנזק באנזט בטלות. הערכז בנה
טאנז תלול, והוא טובל מונזק אונז ווועטה
וועטה, והונזרות ערבה לה הוא קלן לווער
ולתעוזר בגבר בזון וללא לאוות הונזרות

טיטס פאנזן ווועטה להוללה לא אונז;
וחוך כי פוך ווועץ הוא פאה אונז, וזה
טאנז לה בזון ווועץ מונזל לסטות אונז

הרפואה
הكونכנז'וונאנליז
חשייתנו לעיתם
קרובות בטיפול
בכאבים מסוגים
 שונים, בשחנעים
הס אלו שמבינים כי
הכאב שהוא אנו
חשים אינו אלא
סימפטום שתכליתו
היא החרעה חפני
הבעיה עצמה. אולם
על ידי בחירות האבניים
אנו מסוגלים לאבחן
ולהוביל את עצמנו
ישראל אל שורש
הבעיה תוך הבנה
ובירור של הגורם
האמתית